

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020196 19 Кж
Бања Лука, 10.09.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.О. због кривичног дјела трговине малољетним лицима из члана 198 б) став 1 Кривичног закона Републике Српске одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 020196 18 К од 20.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.09.2020. године, у присуству републичког јавног тужиоца др Драгице Глушац, оптуженог и браниоца мр М.Д. донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.О. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 020196 18 К од 20.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 020196 18 К од 20.02.2019. године, оглашен је кривим оптужени М.О. због кривичног дјела трговине малољетним лицима из члана 198 б) став 1 Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и имовинскоправног захтјева.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио његов бранилац мр М.Д., адвокат из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и имовинскоправном захтјеву, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу републички јавни тужилац је предложио да се жалба одбије као неоснована.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, овај суд је одлучио као у изреци из слједећих разлога:

Жалба приговара неразумљивости и унутрашњој противрјечности изреке пресуде везано за период извршења кривичног дјела, као и противрјечности датим разлозима о одлучним чињеницама у вези постојања обиљежја кривичног дјела.

Ови приговори су потпуно без основа јер је првостепени суд утврдио да је оптужени у оквиру одређеног временског раздобља искоришћавао малољетну оштећену, а затим временски утврдио све три појединачне радње којима су остварена обиљежја тог дјела. Према томе у овако конципираној изреци нема нејасноћа, нити било каквих противрјечности. Што се тиче разлога о одлучним чињеницама они су садржани у озбиљној и веома опширној анализи свих субјективних и објективних доказа који се тичу описаних радњи. Дати разлози су у потпуности конзистентни са чињеничним стањем, искази свједока су разјашњени и доведени у међусобну везу и са налазима вјештака, па као такви не остављају мјеста било каквом произвољном закључивању или нејасноћи о постојању одлучних чињеница. Што се тиче разлога о изреченој казни, околностима и разлозима њеног изрицања суд је дао довољно разлога из којих се може закључити чиме се руководио при њеном избору и одређивању висине. Овакво образложење у погледу горе наведених приговора прихвата и овај суд па на дате разлоге упућује и жалиоца. Сходно томе није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка к) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) у које би ови пропусти спадали.

Што се тиче одлучних чињеница оне су исказом оштећене, као свједока и свједока М.Ш., Х.М. и Б.С., поуздано утврђене у вези радњи оптуженог око врбовања оштећене, довођења у контакт са лицима којима је пружала услуге и око наплате за њих. Све то је разјаснило и његово знање о узрасту оштећене, а подложност манипулацијама, која произилази из налаза вјештака, примјерено значају искључило као узрок давања оваквог исказа и утицаја на саме радње оптуженог. Ту је исказ свједока М.Ш. који потврђује ове чињенице када говори да је оштећена оптуженом показивала личну карту. Сви ови искази, као и искази осталих свједока и налази телефонске комуникације, повезани са одбраном оптуженог потврђују закључке суда садржане у утврђеном чињеничном стању изреке пресуде, а са датим разлозима из њеног образложења. Зато су супротни жалбени приговори остали без реалног упоришта у оваквој чињеничној подлози побијане пресуде.

Пошто није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио првостепени суд је радње оптуженог правилно оцијенио као кривично дјело трговине малољетним лицима из члана 198 б) став 1 КЗ РС и за то дјело га огласио кривим.

Оглашавајући га кривим првостепени суд је потпуно утврдио све околности потребне за одмјеравање казне и правилно одмјерио најнижу мјеру законом прописане казне. По оцјени и овог суда изречена казна оптуженом је правилна и одговарајућа мјера с обзиром на његову личност у оквиру околности дјела, па залагање жалбе за блажим кажњавањем није основано.

Жалба тврди да имовинскоправни захтјев није био предмет расправљања од стране одбране него је једноставно тај захтјев усвојен и да није адекватна његова висина, а да о томе нема ваљаних разлога. Када се има у виду да је на главном претресу одбрана оспорила постављени захтјев остаје нејасно шта жалба сматра под тим да он није био предмет расправљања и који су то пропусти суда да оптуженом омогући потпуно и свестрано расправљање о имовинскоправном захтјеву, на које има право. Зато се овај приговор своди само на просту, ничим објашњену тврдњу и као такав се не може прихватити. То се односи и на висину одштете за претрпљени страх с обзиром да је досуђен минимални износ, а о свему су дати разлози па се супротна тврдња жалбе указује неоснованом.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић